

A close-up portrait of a woman with short, light-colored hair, wearing a black hat and red-rimmed glasses. She is looking slightly to the right of the camera with a neutral expression. She is wearing a dark blue top and a necklace with pink and silver beads. The background is a soft-focus green, suggesting an outdoor setting with foliage.

Maak
kennis met
de spannende
boeken van
**Marloes
Morshuis**

In gesprek met

Marloes Morshuis

In flink tempo verovert Marloes Morshuis de wereld met haar spannende boeken. Hoog tijd om

nader kennis te maken met deze auteur! Wij voelden haar aan de tand over het schrijverschap, het begraven van zalmen, kinderen die al dan niet van lezen houden en natuurlijk... haar boeken.

Laten we teruggaan naar het begin van je jeugdboekencarrière: je debuteerde met *Koken voor de keizer*. Dat ging op een bijzondere manier...

'Dat is een lang verhaal, maar heel in het kort: zoals veel startende schrijvers heb ik eerst een aantal afwijzingen gekregen. Vooral "net-niets". Het duurde me allemaal een beetje te lang (geduld is weliswaar een schone zaak, maar niet mijn sterkste eigenschap) en kinderen waren

enthousiast over mijn boek. Dus heb ik er nog eens goed naar gekeken, de eerste drie hoofdstukken eruit gehaald en het zelf uitgegeven. Duizend hardcover exemplaren – vol erin! Die pallet op de stoep vergeet ik niet snel, haha. Daarna werd het heel snel alsnog opgepikt door Lemniscaat en kon het sprookje echt beginnen.'

'Het neusje van de zalm onder de kinderboeken!'

– Raf, Nationale Voorleeskampioen 2015 over *Koken voor de keizer*

Is het schrijverschap wat je ervan had verwacht?

'Ik had daar geen verwachtingen van. Ik ben eraan begonnen omdat ik graag verhalen wilde maken van de ideeën die ik had, niet om schrijver te worden. Er zitten prachtige kanten aan: een bericht dat een niet-lezer in mijn boek is gedoken, geeft me vleugels. Spannend is het ook. Dat moment waarop het verhaal waar ik een jaar dag en nacht mee heb geleefd en geworsteld openbaar wordt... Oei. Een boek is natuurlijk nooit af – ergens moet je een streep trekken. Dat loslaten is moeilijk.

Soms spring ik op en neer van vreugde, vaak is het lastig en taai. Mijn boeken zijn grote projecten, beklemmend soms – ook voor mij. Nu ik een aantal jaar bezig ben, realiseer ik me hoe belangrijk het is om te blijven spelen met taal, woorden en ideeën. Ingraven is af en toe fijn en nodig, maar niet te veel. Hoe dan ook voelt het heel speciaal dat ik boeken mag maken – en dat mensen ze willen lezen. Dat gevoel koester ik en had ik voor geen goud willen missen.'

En de boeken van Marloes Morshuis worden inderdaad gelezen, zowel nationaal als internationaal. In Nederland zijn ze uitgekozen voor campagnes als Nederland Leest Junior en de Weddenschap. Daarnaast gaan ze de wereld over: ze worden niet alleen vertaald in een land als Duitsland, maar ook in Rusland, Hongarije en Bosnië-Herzegovina!

‘Spannende verhalen met een pakkend plot en levensechte personages.’

– NRC

‘Marloes Morshuis neemt je helemaal mee in een griezelige wereld vol flats, gevangenissen en geheime rioolgangen.’

– Kidsweek

Hoe ziet een schrijfdag voor jou eruit?

‘Ik heb een tijd een kantoor gehad in een oude fabriek, vanwege de gezelligheid – maar dat maakte het ook weer lastig om te schrijven. Ik werk nu thuis, maar ga regelmatig in een café of in de bieb zitten. Zolang er niemand tegen me praat, vind ik het fijn werken met mensen om me heen. Ik heb ook een druk gezin, dus soms trek ik me een paar dagen ergens terug om meters te maken. Verder is mijn schrijfdag soms een schrijfnacht; ik loop soms de hele dag uit te stellen en te klooiën, dan weer werk ik tien uur strak achter elkaar door en zie ik de zon opkomen.’

Op het moment van dit interview ben je helemaal de wereld van *Quotum – Project Z*, je nieuwe boek, ingezogen. Hoe heb je het schrijfproces aangepakt?

‘Redelijk vergelijkbaar met de andere verhalen, hoewel dit verhaal misschien wel het meest complex is. Ik heb heel veel geschreven wat uiteindelijk niet in het boek komt, stukken over hoe de wereld eruitziet, hoe de situatie is. Dat had ik nodig om zelf echt goed een beeld te kunnen vormen en er gevoel bij te krijgen. Net als bij de andere boeken heb ik bergen aantekeningen en schema’s. Denken en bedenken doe ik het liefst met een potloodje op een groot vel, pas als ik het een beetje scherp heb, pak ik mijn bejaarde Macje. En als ik dan vastloop, pak ik weer potlood en papier.’

Je schrijft graag spannende boeken, maar je schuwt actuele en maatschappelijke thema’s niet. Zo gaat *Borealis* over klimaatverandering, en *Quotum* over de vraag of er te veel mensen op de wereld zijn. Waarom kies je die onderwerpen?

‘Het gekke is: het is nooit mijn doel geweest om spannende boeken over maatschappelijke

thema’s te schrijven. Sterker nog, ik probeer al jaren een sprookjesachtig verhaal af te maken, maar dat lukt niet omdat er altijd iets urgenter voelt en harder aan me trekt. Er gebeuren zoveel gekke en moeilijke dingen in de wereld... en ik stel me dan graag voor dat het nog een paar tandjes gekker wordt. Stel dat er eens écht iemand zegt: er zijn te veel mensen op de wereld. Wat doen we dan? Wie moeten eruit? Gaan we neerkijken op deze “overtollige” mensen? Ik vergroot zo’n gegeven natuurlijk uit tot een fictief en spannend verhaal, maar die “doorgedraaide wereld” die ik creëer in mijn verhalen, blijkt soms akelig dicht tegen de realiteit aan te schuren.’

‘Ik vind deze onderwerpen ook interessant omdat ze zoveel dilemma’s opleveren. Mijn hoofdpersonen moeten vaak moeilijke keuzes maken. Wat doe je als je wordt opgesloten, als je veel onrecht ziet? Duiken, vechten, vluchten? Kinderen hebben daar zelf ook heel verschillende ideeën over, het is interessant om het daar met ze over te hebben op scholen.’

‘Maar actueel, maatschappelijk of niet: een goed verhaal staat voor mij voorop. Niet te zwaar, en spannend. En ik denk dat ik dat sprookje ook nog een keer af ga maken!’

‘Doe je deur op slot, zet je telefoon uit, zeg afspraken af, want als je eenmaal aan dit boek begint, kun je niet meer stoppen.’

– Leestafel

Ja, die scholen! Regelmatig ben je er te vinden om over je boeken te praten. Wat doe je als je voor de klas staat?

‘Ik ga naar zowel basisscholen als middelbare scholen. Dat is een groot verschil, merk ik. Op middelbare scholen vraag ik altijd wie er een hekel heeft aan lezen. Dat zijn vaak veel vingers. Inmiddels schrik ik nergens meer van. Ik probeer ze te laten zien dat bijna alle mensen een liefde voor verhalen delen, in welke vorm ook: boeken, series, vertellen. En dat boeken iets bijzonders met je kunnen doen, doordat je als lezer ook je eigen fantasie kunt gebruiken.’

‘Verder vertel ik over mijn boeken en stel de kinderen veel vragen (en zij mij); ik laat zien hoe dat gaat, een boek schrijven; ik lees altijd voor en eindig vaak met een quiz.

Laatst kreeg ik na afloop mails van de kinderen. Daarin stond dat ze er eigenlijk helemaal geen zin in hadden, luisteren naar een saaie schrijver, maar dat het allemaal reuze meeviel en dat ze zelfs zin hadden om een boek te gaan lezen. Heerlijk. Daar heb ik hard om gelachen.’

Hoe weet jij toch lezers te prikkelen die normaal niet vaak meer een boek pakken?

‘Ik probeer boeken te schrijven waardoor ze gegrepen worden, waardoor ze zich even in een andere wereld wanen, die ze voor zich kunnen zien. Een van de fijnste complimenten die ik wel eens krijg is dat een boek voelt als een film. Dat betekent voor mij dat ze zich kunnen inleven en het verhaal dus – figuurlijk en misschien ook letterlijk – voor zich zien.’

Daarnaast kies ik graag voor een prikkelende inhoud. Als ik in een klas vertel over het puntensysteem van Radovar, zijn de kinderen meestal verontwaardigd of geschrokken. Maar als ze het goed lezen, zullen ze veel parallellen ontdekken met de wereld waarin ze leven.’

Hield je zelf van lezen vroeger?

‘Ja. Ik heb een heleboel boeken verslonden, maar was ook veel buiten. Achter ons huis was een braakliggend veldje vol brandnetels en oude appelbomen. Daar klom ik wel eens in om een boek te lezen. Ik hield het meest van meeslepende boeken: de *Geef me de ruimte!*-trilogie van Thea Beckman bijvoorbeeld of *Meester van de zwarte molen* van Otfried Preussler, heerlijk. *De brief voor de koning* van Tonke Dragt heb ik stukgelezen. Dat boek staat voor mij nog steeds symbool voor hoe je als kind de magie van een verhaal kunt voelen. Ik durfde niet alleen in bed te lezen hoe Tiuri door de Maanheuvels reed, zo sterk voelde ik de dreiging. Geweldig als je dat kunt bereiken als schrijver.’

Met welk personage van jouw boeken voel jij je het meest verwant?

‘Poeh, lastig. De eerste die me te binnen schiet is Joppe, de hoofdpersoon uit *Borealis*. Omdat hij aan de ene kant dapper is: hij neemt veel risico om zijn vrijheid terug te veroveren en trotseert de mensen die macht over hem hebben. Maar aan de andere kant is hij dan juist weer bang voor dingen waar veel anderen helemaal niet bang voor zijn. Dat klinkt misschien tegenstrijdig, maar die beide kanten van de medaille kunnen heel goed samengaan.’

Borealis werd uitgekozen tot geschenkboek van de Nederland Leest Junior-campagne en *De schaduw van Radovar* stond centraal tijdens de leescampagne De Weddenschap. Dat laatste boek werd ook bekroond met een met een Vlag en Wimpel en *De Kleine Cervantes*. Wat doet dat met je als auteur?

‘Dat is natuurlijk heerlijk, want het liefste wil ik dat veel kinderen mijn boeken lezen. En als het schrijven moeilijk gaat – en ja, dat gebeurt regelmatig – geeft dat wind in de rug. Dat geldt trouwens ook voor de persoonlijke reacties die ik soms krijg. Een ouder die mailt: *Hij las nooit, maar vannacht lag hij stiekem jouw boek te lezen...* Na zo’n bericht loop ik de hele dag met een yes!-gevoel rond.’

Wat vinden jouw zonen van zestien en achttien eigenlijk van jouw boeken en schrijverschap? Lezen ze mee?

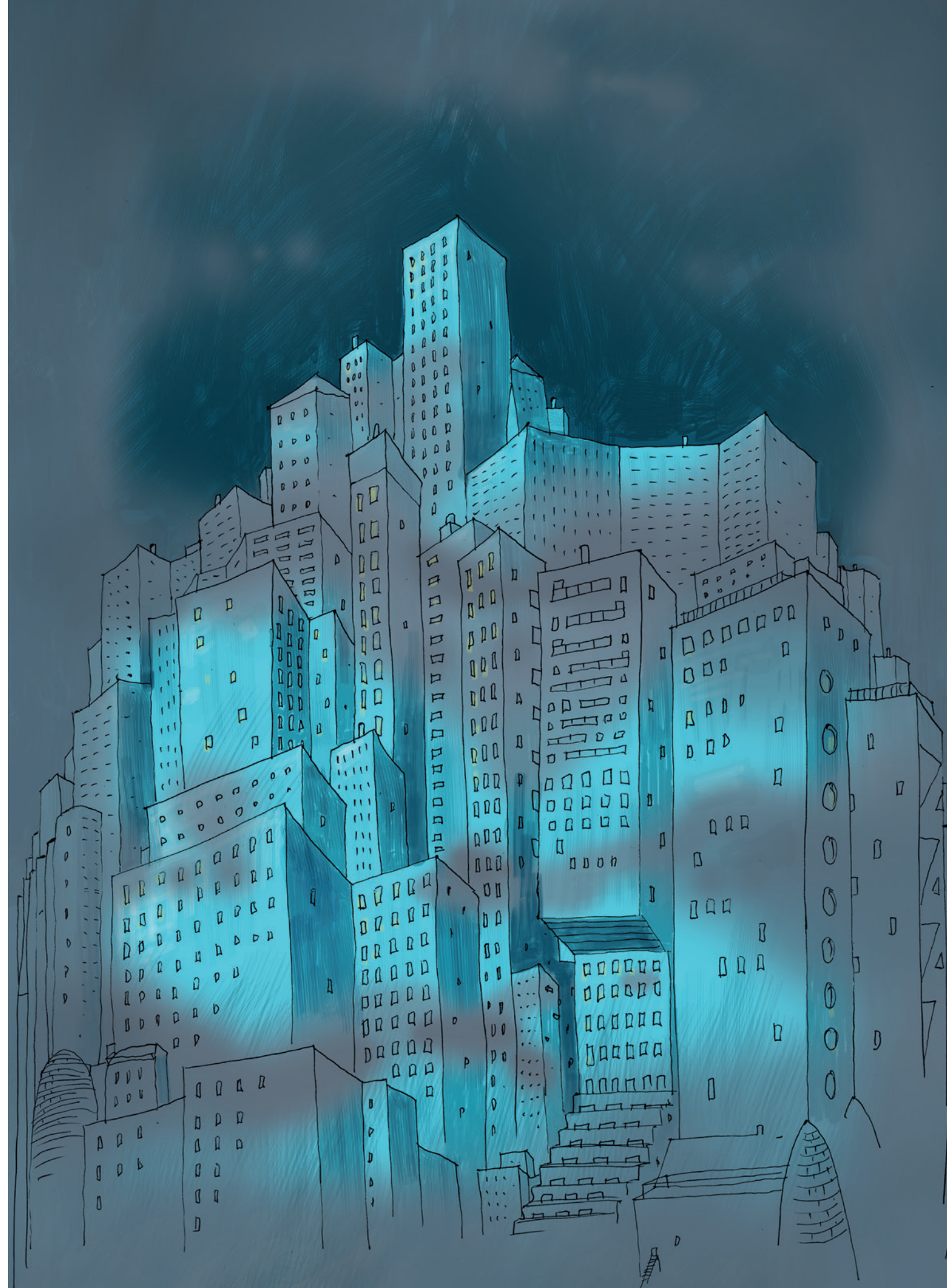
Haha, ik denk dat ze wel eens terugverlangen naar de tijd dat ik nog “gewoon” werk had, vooral in de wat neurotischer periodes. Maar ze zijn zeker trots. Als er wat te vieren valt, doen we dat samen en als ik een deadline moet halen, steunen ze me. Mijn eerste boek, *Koken voor de keizer*, heb ik tijdens het schrijven aan hen voorgelezen; ik heb een aantal ideeën van hen verwerkt. Dat geldt ook voor mijn latere boeken, hoewel lezen helaas niet meer zo hoog op hun prioriteitenlijstje staat...

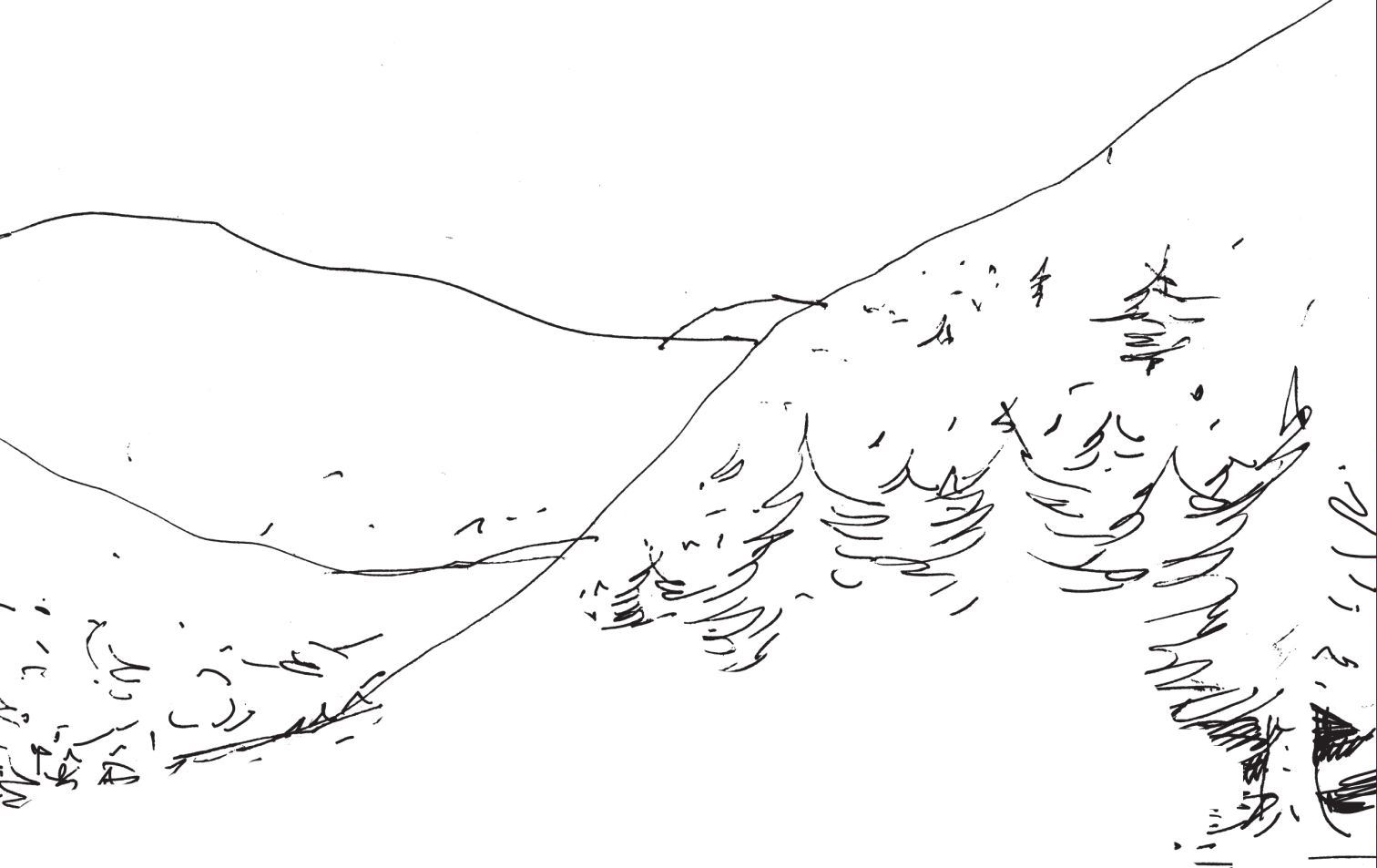
Wat is het gekste dat je gedaan hebt vanwege je boeken/je werk als schrijver?

Ongetwijfeld het begraven van een stuk zalm in mijn tuin. In *Koken voor de keizer* maakt Mick gravad lax, een van mijn lievelingsrecepten trouwens. Hij heeft geen koelkast, dus doet het onder de grond. Ik vond dat ik dat zelf moest uitproberen. Het was heerlijk. En leuk om kinderen mee aan het schrikken te maken! In klassen vraag ik graag: “Wie heeft er wel eens zalm begraven?”

Over lievelingsrecepten gesproken: wij weten dat je erg van koken houdt. Denk je dat er overeenkomsten zijn met schrijven? Zijn er vaste ingrediënten die je gebruikt bij het schrijven van een boek?

‘Het leuke van koken vind ik het experiment – ik ben misschien wel op mijn best als ik

10 improviseer met wat er in huis is. Misschien is dat ook wel zo met schrijven, het gaat het fijnst als ik me laat leiden door mijn gedachten. Waarmee ik niet wil zeggen dat alles uit de losse pols gaat; net als koken is schrijven een combinatie van creativiteit en logistiek. Uiteindelijk moet je al die ingrediënten en invallen wel samenbrengen tot een afgerond geheel dat ook nog eens lekker is.

Ik heb dus zeker geen vaste ingrediëntenlijst voor mijn verhalen. Wel is het zo dat ik van avontuurlijke boeken houd en snel geïnspireerd raak door hoe de wereld eruit kan zien als we niet opletten. Dus dat zijn wel terugkerende elementen. En ik houd wel van een beetje pittig...'

Is er een wijze les die je hebt geleerd door de jaren heen en die je graag wilt meegeven aan de lezers?

'Het is verleidelijk om iets te zeggen over wat me fascineert en inspireert om over te schrijven: hoe wij het met z'n allen rooien op deze aarde, met zoveel verschillende mensen, belangen, systemen. Hoe zuinig we moeten zijn op wat goed

'Op het puntje van je stoel, van begin tot eind.'

– Dagblad De Limburger

gaat, hoeveel er kan ontsporen, als we niet goed opletten. Maar toch kies ik voor een meer persoonlijke les, namelijk dat moed en angst onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn. Dat vind ik ook interessant om over te schrijven, zoals dus bij Joppe in *Borealis*. Als je nooit bang bent, hoef je ook niet moedig te zijn om iets te overwinnen. Juist de angstige mensen kunnen de dappere mensen zijn.'

Dank je wel, Marloes!

Heb je interesse om Marloes Morshuis op jouw school te ontvangen? Dat kan ook digitaal. Mail dan naar promotie@lemniscaat.nl o.v.v. 'schoolbezoek Marloes Morshuis'!

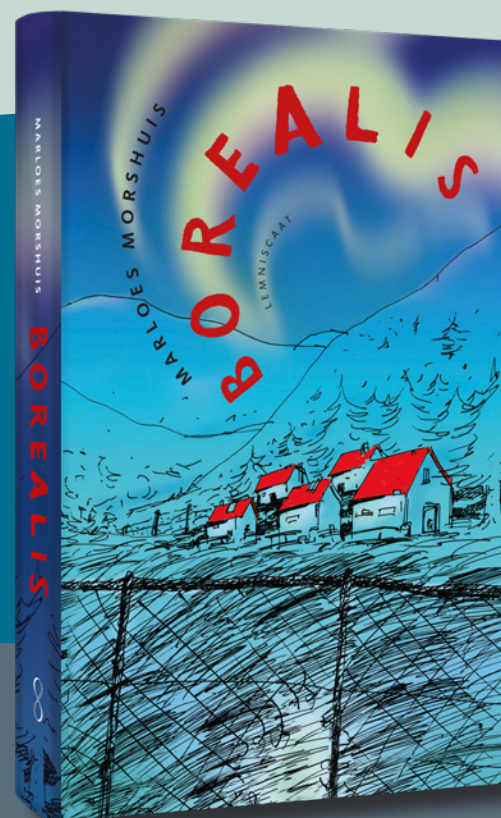
Ontdek de boeken van Marloes Morshuis

Koken voor de keizer

Mick moet koken voor zijn leven. Zeven dagen lang moet hij iets maken wat keizer Linus I lekker vindt, anders wacht hem een gruwelijke straf. Er is echter één probleem: de keizer lust niets...

ISBN: 978 90 477 0765 3 | prijs: €14,95 | leeftijd: 10+

Borealis

In het koude, verafgelegen Borealis wachten honderdtachtig kinderen op hun lot, bewaakt door de Crew en beheerst door de Trias. De Trias heeft hen uitverkoren – maar zitten ze daar wel op te wachten?

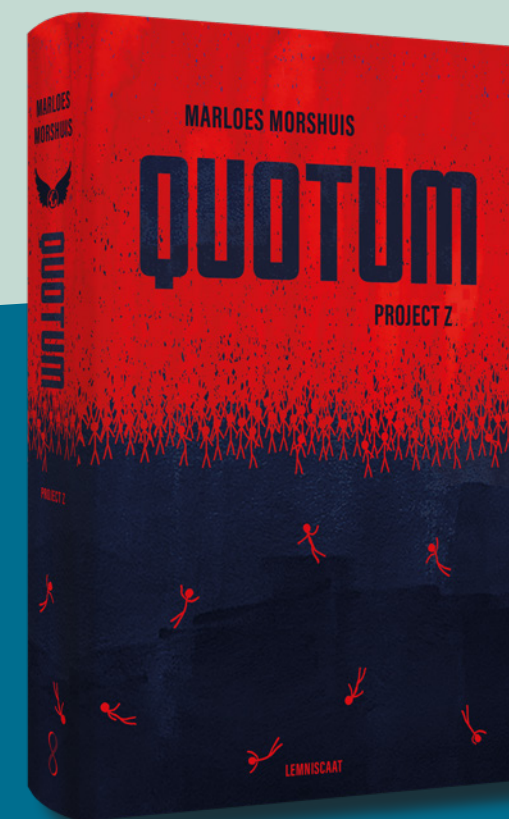
ISBN: 978 90 477 0866 7 | prijs: €14,95 | leeftijd: 12+

De schaduwen van Radovar

Jona woont in Sterrenlicht: een van de enorme flats van Radovar. De inwoners zijn in de greep van de familiescore, een puntensysteem dat je positie bepaalt. De regels in de stad zijn streng. Jona ontdekt dat de schaduwen van de stad meer verbergen dan ze dacht en komt in groot gevaar.

ISBN: 978 90 477 1018 9 | prijs: €15,95 | leeftijd: 12+

Quotum

Op een volle aarde heeft de Wereldraad een quotum ingesteld: een maximum aantal inwoners per land. Gelukkig zet het land van de broers Axel en Tommy een slimme truc in om het quotum te halen. Overtollige mensen worden in de slinkstand gezet, en mogen zo weinig dat ze maar voor de helft meetellen. Het leven van slinkers is zwaar, maar wie zich aan alle regels houdt, overleeft het wel. Of... toch niet?

ISBN: 978 90 477 1180 3 | prijs: €15,95 | leeftijd: 13+

Overzicht Marloes Morshuis

ISBN 978 90 ...

... 477 0765 3	<i>Koken voor de keizer</i>	€ 14,95
... 477 0866 7	<i>Borealis</i>	€ 14,95
... 477 1018 9	<i>De schaduwen van Radovar</i>	€ 15,95
... 477 1180 3	<i>Quotum</i>	€ 15,95

NEDERLAND

LEMNISCAAT B.V. | Postbus 4066, 3006 AB Rotterdam
t (010) 206 29 29 | verkoop@lemniscaat.nl

VERTEGENWOORDIGING

Barbara Daniëls | barbara@lemniscaat.nl | m (06) 517 463 84
Kirsten Wesselius | kirsten@lemniscaat.nl | m (06) 506 056 87

PERS EN PROMOTIE

t (010) 206 29 26
promotie@lemniscaat.nl | m (06)128 768 42

VLAANDEREN

DE EENHOORN | Vlasstraat 17, 8710 Wielsbeke
t (056) 60 54 60 / f (056) 61 69 81 | www.eenhoorn.be

VERTEGENWOORDIGING

Nadine Boone | nadine@lemniscaat.nl | m (0475) 92 75 69

PERS EN PROMOTIE

Elly Simoens | elly@lemniscaat.nl | t (056) 62 78 25

